

Od redakcji

W dobie kryzysu humanistyki uprawnione wydają się wszelkie – jak je nazywa Anthony Giddens – niepokoje tożsamościowe. Humanista coraz częściej znajduje się w sytuacji, w której musi wyjaśniać kim jest i czym się zajmuje.

W ramach europejskich uniwersytetów, które zaczynają przyswajać w swoje struktury korporacyjne modele organizacyjne, humaniści czują się w obowiązku uzasadniać własne racje bytu. Zebrane tu artykuły, będące pokłosiem Międzynarodowej Konferencji pt. „Bułgarystyka – jej dawny, współczesny i przyszły wymiar. Biografie, kręgi, instytucje”, która odbyła się w listopadzie 2019 roku na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, nie omawiają bezpośrednio wskazanego problemu identyfikacji. Próbuje jednak zaprezentować różnorodne metodologie i tematy, które odnoszą się do wyżej wspomnianej kwestii, pokazując interesujący i unikatowy punkt widzenia współczesnej bułgarystyki, broniąc przy tym jej pole badawcze.

Składające się na niniejszy tom studia poświęcone są m.in. kontaktom polsko-bułgarskim, problemom nauczania języka bułgarskiego jako obcego, przekładoznawstwu, zagadnieniom językoznawczym czy tematyce pozostającej na styku teorii i historii literatury. Odpowiadają one na dwa fundamentalne dla tej specjalistycznej dziedziny wiedzy slawistycznej pytania: jakie są tradycje bułgarystyki i jakie są horyzonty jej przyszłego rozwoju. Mamy nadzieję, że te odpowiedzi okażą się inspirujące i wspierające w sytuacjach, w których będziemy musieli stawić czoło wyzwaniom współczesności.

Chcielibyśmy także podkreślić konsolidacyjny i społeczny wymiar odbywających się corocznie na uniwersytetach w Polsce naukowych spotkań bułgarystycznych. Sprzyjają one zarówno wymianie myśli i doświadczeń, jak i owocnym dyskusjom. Monografia wieloautorska, którą mają Państwo w rękach, rejestruje to zjawisko i, jak to określiła w swojej recenzji wydawniczej Amelia Licheva, stanowi „badanie rodzącego się porozumienia i wspólnoty”.

Pragniemy również zaznaczyć, że konferencja była jednym z elementów obchodów stulecia naszego Uniwersytetu, miejsca, które od ponad dziesięciu dekad pielęgnuje w nas społeczną odpowiedzialność i skłania do nieustannej refleksji nad misją humanistyki jako nauki i systemu wartości.

Adriana Kovacheva, Patryk Borowiak

***

Във време на криза на хуманитарните науки тревогите около идентичността, както ги нарича Антъни Гидънс, са оправдани. В европейските университети, които започват да присвояват в структурите си корпоративни организационни модели, хуманистите се чувстват задължени да оправдават собствения *raison d'être*. Събраните тук статии, плод на международната конференция „Българистиката – нейните минали, настоящи и бъдещи измерения. Биографии, кръгове, институции“, не коментират непосредствено посочения по-горе проблем на идентичността на хуманитарните науки. Опитват се обаче да представят различни методологии и теми, които се отнасят към него, показвайки интресната и уникална гледна точка на съвременната българистика, като едновременно запазват периметъра на нейното изследователско поле.

Изследванията, включени в настоящия том, са посветени на полско-българските контакти, на преподаването на български език като чужд, на транслатологията, езикознанието и на проблематика, оставаща на границата между историята и теорията на литературата. Статиите отговарят на два фундаментални за тази славистична специализация въпроса: какви са традициите на българистиката и какви са хоризонтите на нейното бъдещо развитие. Надяваме се, че дадените отговори са вдъхновяващи и насърчителни, особено сега, когато съвременното ни изправя пред редица нови предизвикателства.

Бихме искали да подчертаем сплотяващото измерение на българистичните научни срещи, провеждани ежегодно в университетите в Полша. Те са благоприятни както за обмен на мисли и опит, така и за ползотворни дискусии. Монографията, която държите в ръцете си, регистрира това явление и – по думите на рецензента на изданието, Амелия Личева – „е изследване на сговарянето и общността“.

Искаме да отбележим, че българистичната конференция и настоящият том са един от елементите на отбелязването на стогодишнината на Познанския университет, място, което повече от десет десетилетия възпитава социална отговорност и ни подтиква да разсъждаваме върху мисията на хуманитарните науки именно като научни дисциплини и ценностна система.

Адриана Ковачева, Патрик Боровяк